

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. prosinca 2018. uputio Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italija) – ZQ protiv Corte dei Conti i dr.

(Predmet C-790/18)

(2019/C 112/31)

Jezik postupka: talijanski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: ZQ

Tuženici: Corte dei Conti, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'Economia e delle Finanze

Prethodna pitanja

1. Protivi li se članku 3. stavcima 2. i 3. UFEU-a, člancima 9., 45., 126., 145., 146., 147. i članku 151. stavku 1. UFEU-a, članku 15. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člancima 3. i 5. Europske socijalne povelje nacionalna odredba, poput članka 1. stavka 489. Zakona br. 147/2013, u mjeri u kojoj potiče talijanska upravna tijela da prilikom zapošljavanja ili dodjele ugovora, daju prednost samo radnicima koji su već primatelji mirovine koju isplaćuje talijanski zavod za socijalno osiguranje?
2. Protivi li se člancima 106. stavku 1. i članku 107. UFEU-a nacionalna odredba, poput članka 1. stavka 489. Zakona br. 147/2013, koja talijanskim upravnim tijelima koja obavljaju gospodarsku aktivnost, u skladu s člankom 101. i pratećim člancima UFEU-a, omogućuje korištenje radom osoba koje su se pristale odreći, u cijelosti ili dijelu, odgovarajuće plaće, time ostvarujući uštedu troškova pomoću koje se ta tijela mogu naći u prednosti prilikom tržišnog natjecanja s drugim gospodarskim subjektima?
3. Protivi li se člancima 2., 3. i 6. UFEU-a, članku 126. i članku 151. stavku 1. UFEU-a, članku 15. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima te članku 3. i članku 7. točki (a) Europske socijalne povelje odredba nacionalnog prava, poput članka 1. stavka 489. Zakona br. 147/2013, koja, pod u njoj naznačenim uvjetima, radniku omogućuje valjano odricanje, u cijelosti ili dijelu, od plaće, čak i ako je takvo odricanje izvršeno isključivo kako bi se izbjegao gubitak posla?
4. Protivi li se člancima 2., 3. i 6. UFEU-a, članku 14., članku 15. stavku 1., članku 126. te članku 151. stavku 1. UFEU-a, članku 31. stavku 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člancima 5., 6. i 10. Europske socijalne povelje nacionalna odredba, poput članka 1. stavka 489. Zakona br. 147/2013, koja, pod u njoj naznačenim uvjetima, omogućava radniku da radi za talijansko upravno tijelo odričući se pritom, u cijelosti ili dijelu, odgovarajuće plaće, čak i ako uz takvo odricanje nije predviđena nikakva promjena u radnom odnosu, bilo u pogledu radnog vremena ili po pitanju zahtijevane količine i kvalitete posla i pripadajućih odgovornosti, dakle iako djelomično odricanje od plaće povlači za sobom znatnu promjenu dvostrano obvezujućeg radnog odnosa, kako sa stajališta proporcionalnosti između plaće i kvalitete i količine pruženog posla, tako i jer je radnik na taj način prisiljen izvršavati svoju aktivnost u neoptimalnim uvjetima, koji stvaraju preduvjete za niži stupanj poslovne angažiranosti i manju učinkovitost upravnog tijela?
5. Protive li se člancima 2., 3. i 6. UFEU-a, članku 126. UFEU-a i članku 151. stavku 1. UFEU-a, članku 15. stavku 2. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i članku 6. Europske socijalne povelje odredbe članka 1. stavka 489. Zakona br. 147/2013, u vezi s člankom 23ter stavkom 1. Uredbe sa zakonodavnom snagom br. 201/2011, pretvorene u Zakon br. 214/2011, u mjeri u kojoj te odredbe omogućuju/zahtijevaju od talijanskih upravnih tijela, uključujući tijekom trajanja radnog ili suradničkog odnosa, sniženje plaće koju duguju radniku na temelju fluktuacija maksimalnog iznosa plaće na koju upućuje članak 23ter stavak 1. Uredbe sa zakonodavnom snagom br. 210/2011, pretvorene u Zakon br. 214/2011, i stoga kao rezultat nepredvidivog događaja i u svakom slučaju primjenom mehanizma koji nije odmah razumljiv i bez obzira na informacije pružene radniku na početku radnog odnosa?

6. Protivi se člancima 2., 3. i 6. UEU-a, člancima 8. i 126. UFEU-a, člancima 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člancima 10. i 15. Europske socijalne povelje odredba nacionalnog prava, poput članka 1. stavka 489. Zakona br. 147/2013, koja, u skladu s njome predviđenim uvjetima, zahtijeva od talijanskih upravnih tijela sniženje plaće koju duguju svojim zaposlenicima i suradnicima koji su primatelji mirovine koju isplaćuje talijanski zavod za socijalno osiguranje, penalizirajući takve radnike iz razloga povezanih s dostupnošću drugih izvora prihoda, time destimulirajući produljenje radnog vijeka, privatnu poslovnu inicijativu te stvaranje i akumulaciju privatne imovine koji su bogatstvo i izvor vrijednosti za čitavu državu?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 28. prosinca 2018. uputio Tribunal Judicial da Comarca de Faro (Portugal) – Rolibérica, Lda protiv Autoridade para as Condições do Trabalho

(Predmet C-834/18)

(2019/C 112/32)

Jezik postupka: portugalski

Sud koji je uputio zahtjev

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Rolibérica, Lda

Tuženik: Autoridade para as Condições do Trabalho

Prethodno pitanje

Treba li Uredbu (EZ) br. 561/2006⁽¹⁾ Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 tumačiti na način da tjedno razdoblje odmora za vozače u cestovnom prijevozu robe i putnika mora započeti i završiti između 00.00 sati u ponedjeljak i 24.00 sata u nedjelju ili se, suprotno tomu, taj odmor može u cijelosti i neprekidno koristiti između dva radna tjedna?

⁽¹⁾ Uredba (EZ) br. 561/2006 Europskog parlamenta i Vijeća od 15. ožujka 2006. o usklađivanju određenog socijalnog zakonodavstva koje se odnosi na cestovni promet i o izmjeni uredbi Vijeća (EEZ) br. 3821/85 i (EZ) br. 2135/98 te o stavljanju izvan snage Uredbe Vijeća (EEZ) br. 3820/85 (SL 2006., L 102, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 5., svezak 6., str. 167. i ispravak u SL 2016., L 195, str. 83.)

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 11. siječnja 2019. uputio Bundesgerichtshof (Njemačka) – WM protiv Stadt Frankfurt am Main

(Predmet C-18/19)

(2019/C 112/33)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesgerichtshof

Stranke glavnog postupka

Žalitelj: WM

Tijelo koje je stranka u postupku: Stadt Frankfurt am Main